

Pest, aug. 25^{én} 1861.

K. 513/

1157.

Édes barátom,

Ideje félredobnom egy kevéssé a szerkesztői pollat, s mást venni elő, azt, a melytől egykor nagyobb szor, galommal írogattam talán unalmas, panaszos, de baráti fiótól fakadt leveleimet. Ez új álta, potnak ha egyéb álta nem lett volna is, mint hogy bennünket ritkább is futólagosb levél, váltásra kényserített: már ez is elég volna, hogy ne igen legyen elragadtatva gyönyöreitől. Hanem hisz majd vége lesz — egyszer minden, nék vége lesz.

Azon kérdem, mivel más végelni szokta — először is családi minőségünkről tudósítottak. Kétyreztünk, ha a jelent tekintjük, ha előre, De még csak egy pár hónappal előre — sem gon, Dolunk, törhető. Az én fejtegetésem megven, ugyan — meg is lesz tán holliq — De azon követ, kézményen kívül, melyet hallásomra így látnak, növekedő arányban tesz, más, súlyosabb hatá, sőt nem tapasztalom. Dolgomi, ha nem így is mint régen, tudok, vagy tudnék, ha rögt, nőnőm nem kellene. Az a gyakori levél, ség sem kiroz annyiszor, ha jökedvű nem — legalább egykedvű tudok tenni, s ez, ha nem boldogság, De nyugalom. Nőm fejtegetései elmuttak, tal fájdalma is enyhült, mióta hidegfürdöket használt a Dunában — s ezt egész nyáron tette. Ellenben Zuliska már 8 hónap óta szemfájásban szenved — mely öpi orbanckának utómaradványa, s az orvos a által javasolt hidegvíz és ruhanyfürdő ta, lán még rosszabbá tette baját. Most Dr. Ba, lugh Pál hatonfrenvi curáját akarja meg, Kiseérteni. Ennyiből áll családóm, jelenteg, s mióta Pesten vagyunk, mert Laci, miután Kőröden a gít ofralt s így a gymnasiatis

curtus elvégzett ex érben, mielőtt Tefere jöne,
 műnidejét régapolt vágya teljesítésére akar,
 sa felbontatni, hogy beutazza Erdélyt. Most oda
 van, legutóbbi levele K. Fejérvárról kelt. Több,
 nyire gyalgog — azaz csak akkor kivesin, ha felkap,
 hat, — tesszi az útat, két tanuló társával,
 kik jó markos tehenyek, valamint Laci is kéri,
 már nem csak fölfele nyúlni, hanem kissé imosod,
 ni is. En' becsülöm benne a férfias elhatározást,
 ha baj nélkül megjárhatja ex útat, igen sokat lesz
 az nem csak jelleme fejlődésére, hanem a nagy
 nővé is által elpuhult teste megizmosítására is.
 Anyagi lag — isen tudja hogy tessünk, Tessen bi,
 xomylalanra támaszkodni még teljesen egészséges
 embernek sem könnyű feladat — hanem tiok
 jó az isten, jót ad. Annyi kétségbeleten előttem,
 hogy a tanári állást mindenestre el kell
 hagynom, azt hát nem bánom: a többiről
 — deus providebit.

Lakásom még mindig a 3 pipánál: tavaszig
 ide eximerd leveleid. Ez egy 4 jó szobás ház.
 laó — ha Laci feljö jűkveigünk van, ennire. De
 baj az, hogy a közponstól kissé távol, hogy 2-ik
 emelet, hogy birtos paltat mino, kanira nincs, sa mi
 jó — hogy többnyire oly nép lakja, mely ököltet frotha
 ügyes bajos dolgát igazolni egymás közt. Szóval oly
 ház ex, hol fremünkbe mondják, vagy beirongatlik
 hogy itt minden lakó beesületes, csak mi nem. Exert,
 néha a frothák jők, s már igen lakályosra tettik —
 ára bére is merférélt — tavaszzal költözünk kell
 innen.

Emtélő anyagi helyzetem bixomylalan voltat.
 Ez így értod. A Kősfaludy-társaság 800 ft évi
 fixetelt birtosított ugyan: de tőkeje oly csekély
 gyarapodást nyert megeddig, hogy az en' 800 forint,
 tom csak úgy lenne meg, ha a tőkeből fixetelt, s
 így is 5-6 év alatt az egész tőkét fötémelnének.
 Kivánhatom-e ezt? Nem lehet-e az erkölcsi

Kerestem val egy humoristico-didacticus művel
— quasi ars poetica — s hamarjában el is vit-
tem néhány pár sorig, de e raklatolt külfö-
i és belfő viszonyok körül abba kellett hagynom.
Akiban élőve sem, mikelyt telerzether jellek,
mert szeretem a tárgyat.

mere szerelem a tárgyát.
 Profisoról szólván: valahára födöttém fel
 egy igazi talentumot. Egy kézirát van nálam:
 "Az ember tragédiája". Hausi féle drámai com-
 positio, de teljesen maga lábán jár. Katalmas
 gondolatokkal teljes. Első lelteteg Petőfi óta,
 ki egészen önálló irányt mutat. Kár, hogy
 verselni nem tud jól, nyelve sem ment hibát,
 sőt. De talán még ezen segíthetni: a mű igen
 figyelemre méltó. Prója egy fiatal képviselő, ne-
 vet majd megneve, ha elhatározza magát
 költeménye kiadására s most nyilvánossá te-
 kesse. Mily jól esik ez öröklő najszebb
 után egy kevés ereveti hang!

után egy keveset ereveltem hang-
vartál úgy-e főlem politikai újságokat;
Kitálatát a jövőre: mi lesz, hogy lesz már
szb. és én a helyett háxi apró bajaimmal
traktáltam. A jövőt nem tudja senki: se
még Smerling úr sem. Bizunk a változandó-
ságban; a Skeletyék Komolyak ugyan, de nem
nyomottak. A lapokból se is megvárhatok
annyi, mint én, mert én is azokból merítem
minden politikai Conjecturámat.

Ölelünk és csókolunk benneteket. Nem
várandultok-e fel ex öpön? Mi itthon vagyunk
mindig. En nem távozhatom a laptól, már
a míg ő el nem távozik tőlem - s az enyéim
nem akarnak engem egyedül hagyni. Vegyél
teh legforróbb üdvözlésünkel!

igaz barátod
Arany Sándor